

**ОБРЕН ЈОКСИМОВИЋ
ДИРЕКТОР ФОНДА
ЗА РЕФОРМУ
СИСТЕМА ОДБРАНЕ**

ИЛИ ЈЕСМО НИСМО

Редослед потеза је следећи: дефинисати позицију и ингеренције Фонда, одредити приоритете и онда кренути у посао. Уверен сам да за пет година сви кључни проблеми због којих је Фонд основан могу бити решени, пре свега 22.000 станова за припаднике Војске! Ако ће то радити Фонд, који је због тога и формиран, у реду. Ако ће радити неко други, ја лично немам ништа против, али хајде да дефинишемо ствари.

а ли је нови директор Фонда за реформу система одбране не-реални оптимиста, или човек који једну могућност и расположење уме да претвори у стварност. Обрен Јоксимовић, високи функционер ДСС и савезни посланик, долази на нову дужност уз претпостављену политичку сагласност да се коначно уђе у продају вишкова војне имовине, на корист државе, система одбране, Војске и њених припадника који хоће боље услове рада, модерније наоружање и опрему и обећане станове.

■ *Господине Јоксимовићу, има ли политичке воље у Србији да се Фонд стави у функцију због које је и основан?*

– Прихватио сам ову функцију уверен да је има, а потврду сам добио и у разговору са премијером Коштуницом када ми је предложио да прихватим нову дужност. Мени су Војска и њена проблематика блиски. У време сукоба на овим просторима био сам на ратишту као добровољац у више болница, затим током рада на докторској дисертацији бавио сам се доста војном организацијом, а познајем ситуацију и преко бројних познанстава са људима који су везани за војску.

Међутим, сама институција Фонда није ми била довољно позната и ја то признајем, али не зато што је проблем у мојој необавештености, већ што дефиниција и позиција ове институције нису доведене до краја. Кључни проблем је што Фонд није регистрован као правно лице, нема ингеренције правног лица, а према актима о формирању то би требало да јесте, нема свој рачун и неке друге претпоставке које су неопходне. Зато не може да функционише и не може да одговори потребама којима је намењен.

■ *Ипак сте прихватили функцију директора?*

– Фонд је неопходан за велики посао који стоји пред њим или пред неком сличном институцијом, ако се тако одлучи. Ја ћу инсистирати да се ствари око свега тога расчисте. Да се зна шта је чија надлежност, ко за шта одговара, шта ко ради... Не можемо функционисати као илегални. Или јесмо или нисмо. Или постојимо или не постојимо. Ако постојимо наш посао мора да буде оно што пише у папирима, у оснивачким актима, или нешто друго што ће се тек записати. Мора да се зна ко располаже војном имовином и на који начин.

■ *Медији су објавили да је Влада Србије највероватније да-ла зграду Војнотехничког института на Врачару – полицији?*

– Ја о томе не знам ништа. Вероватно да Влада, према пози-

тивним законским прописима, има право располагања имовином и може да је прерасподељује, али ми се не чини логичним да се узме нечија имовина и уступи другоме без адекватне или било какве компензације. То ми заиста није логично. Посебно зато

што је неопходно да се цео систем одбране трансформише и уклопи у међународне војне интеграције, што Војска мора да се обучи и опреми. И посебно што иза свега имамо и сто хиљада бескућника. Више од двадесет хиљада породица са око сто хиљада чланова без крова над главом, који су радили за ову земљу, и који су зарадили кров над главом за свој пензиони век. Ту је и програм преквалификације вишка запослених у Војсци, па оживљавање војне индустрије која је неопходна свакој војсци па и нашој. А новаца нема...

Ако ће то радити Фонд, који је због тога и формиран, у реду. Ако ће радити неко други, ја лично немам ништа против, али хајде да дефинишемо ствари.

Кључни проблем је што Фонд није правно лице, нема ингеренције правног лица, а према актима о формирању то би требало да јесте, нема свој рачун и неке друге претпоставке које су неопходне. Зато не може да функционише и не може да одговори потребама којима је намењен.

■ *Шта то дефинисање подразумева?*

– Најшири оквир нашег рада јесте програм реформе система одбране, који није изведен до краја. Зато је моја оцена да се реформа спроводи стихијски, без јасног концепта. Нити су циљеви јасно прецизирани, нити су одређени носиоци, нити су дефинисана средства.

Програм реформе система одбране требало би да обухвати социјални програм и отпремнине, социјални програм у предузећима војне индустрије, изградњу стамбених објеката, програм реструктурисања ремонтних завода и предузећа војне индустрије, програм изградње, ревитализације и капиталног одржавања војне инфраструктуре и осавремењавање и опремање ВСЦГ. Важно је и утврђивање приоритета у тој реализацији, одређивање носилаца активности, а мора се направити и процена потребних средстава и одређивање динамике.

■ *Ако се услови испуне, како ће Фонд приступити остваривању циљева због којих је формиран?*

– Циљ Фонда је обезбеђење додатних ванбуџетских средстава

која су неопходна за реализацију програма реформе система одбране, и то преко комерцијализације вишкова војне имовине. Неопходна је, најпре, спецификација војних непокретности које се стављају Фонду на располагање да би се комерцијализовале. Потребна је и верификација надлежних органа, Врховног савета од-

бране и Генералштаба, Министарства одбране, Савета министара и републичких влада.

Програм рада Фонда само је операционализација генералног програма реформи система одбране, да се зна шта Фонд ради и којом динамиком. Зато мора имати годишње планове и оперативне планове.

■ *С обзиром на обим посла, чини се да је све још на почетку?*

– Било је доста запрека у раду и оне се морају отклонити да би се ушло у заиста обиман посао. Да би Фонд функционисао он мора да изради елаборате непокретности, да прибави имовинско-правну документацију, да утврди имовинско-правни статус некретнина, да истражи катастар непокретности и осталу документацију, посебно урбанистичке планове... Тренутно, ми овде у Фонду немамо за Србију довољно документације по којој бисмо могли да радимо.

Имамо неке процене имовине, али питање је колико је то валидно. Имовина вреди онолико колико може да се прода! Продаја мора ићи на тендер, а о крајњем исходу и резултатима тог посла одлучује Управни одбор Фонда чији је председник министар одбране. Ту је важан и концепт комерцијализације, доношење одлуке о томе, прибављање сагласности надлежних органа обе републике, па припрема тендера, закључење уговора и посебно контрола целог процеса. И зато је Фонд на самом почетку, јер се заправо није довољно бавио својим послом. Морамо да видимо из којих разлога и да те запрехе уклонимо.

■ *Колико брзо цео процес може да се покрене? Доста се очекује од продаје војне имовине а надања предуго трају.*

– Истичем да овде треба мало добре боље, да се ствари регулишу и да крене да се ради.

Врло брзо израчунаћемо колико новца треба за 22.000 станова, за ревитализацију неке фабрике или наоружања у Војсци, логонске траке у фабрици, колико треба за преквалификацију кадра... Ова установа није предвиђена да обезбеђује плате и пензије при-

падницима Војске. То је функција буџета и Фонд не треба сврставати у буџетске институције што неки заговарају.

Заиста верујем да је могуће брзо и лако кренути у решавање проблема. Друштвена оправданост тог процеса је очигледна – треба да модернизујемо нашу одбрану, да следимо светске и европске интеграције, треба да стамбено збринемо своје људе јер очигледно има одакле да се то уради.

■ *Које рокове имате у виду?*

– Ја као човек домаћин, који стално нешто гради, осећам се ужасно кад видим рушевине по Београду, које тако стоје још од 1999. године! Најмање пола тога до сада је морало бити санирано. А није. Много је објеката које је Војска одавно напустила, рецимо домови Војске, који стоје замандаљени, а већ пропадају. Наравно да и локалној самоуправи то није свеједно. Погубно је по државу, по њену одбрану и њене људе да та имовина тако пропада.

Уверен сам да бисмо за наредних пет година могли да разрешимо готово све те проблеме, уз једну озбиљну динамику, напоран рад. Зна се колико кошта квадратни метар стана или ревитализација неког објекта, или борбеног возила ако хоћемо да уђемо у то. Није проблем ни направити квалитетне тимове, мале али ефикасне. Брзо бисмо направили помак. У Фонду је тренутно запослено 16 људи, а према потреби могу се ангажовати и најбољи стручњаци и сарадници за конкретне послове.

Ја сам спреман да урадим свој посао, али сам исто тако спреман да се склоним уколико је то услов да се крене у послове. Јер видим да неки жестоко оспоравају мој долазак на ову функцију. Не спорим да можда има и оних који би могли боље да раде овај посао од мене. Али, уверен сам да је Фонд неопходан и да може квалитетно и контролисано да ради.

■ *Доста је дилема око вредности војне имовине коју би Фонд имао на располагању?*

– Приче о милијардама вредности војне имовине су лицитирања. А с друге стране, та имовина пропада. Према мојој процени око 90 одсто је то атрактивна имовина, а употребљиво је целих 100 одсто и све мо-

Заиста верујем да се може брзо и лако кренути у решавање проблема. Друштвена оправданост тог процеса је очигледна, треба да модернизујемо нашу одбрану, да следимо светске и европске интеграције, треба да стамбено збринемо своје људе јер очигледно има одакле да се то уради

Нови директор Фонда за реформу система одбране, Обрен Јоксимовић (1952) хирург је по струци, а докторирао је економију на Мегатренд универзитету 2004. године, на тему “Менаџмент и организациони облици територијалних болница у савременим условима”. У њој се бави и цивилним и војним здравством, па је и то један од разлога што сматра да добро познаје војну проблематику и који га препоручују за нову функцију.

Из његове политичке биографије издвајамо да је био министар здравља у влади Зорана Ђинђића, а затим директор Демократске странке Србије. Истакнути је функционер те странке и члан Главног одбора, а у Скупштини СЦГ је посланик из њених редова. На функ-

же да се преведе у другу имовину. Процене износа треба узети релативно. Најчешће се помиње та милијарда евра, колико би могло да се добије из комерцијализације, али се списак имовине помера, нешто и недостаје на тим списковима, па ја не бих одређивао цифру.

Али процес је врло једноставан. Будући да се ради о некретницама, продајом и улагањем у нешто друго, или неком врстом трампе, долазимо до задовољења одређених потреба. Али све мора бити транспарентно, преко тендера.

Како видите решавање стамбених потреба?

– И модел решавања стамбених проблема био би једноставан. Најпре треба збринети најугроженије, који живе у ненормалним условима већ годинама, а поштено су служили својој држави. Постоје, дакле, приоритети. Да сам ја одлучивао о неким стварима, генерали не би добили те толико оспораване квадрате само зато што су били на позицијама да то остваре, већ пристојне станове, док држава не дође у позицију да им према прописима реши стамбене проблеме.

Ако се Фонд буде конституисао како треба и буде имао свој пословни рачун, он може да улази у аранжмане и да гради сам, то је најјефтинији тип градње. Фонд би као инвеститор расписао тендер, локације имамо, утврдили бисмо стандарде квалитета. Јер цене стамбеног простора у Београду су стравично надзидане, потпуно нерелативне, вишеструко су скупљи квадрати него што објективно коштају.

Ми то можемо да избегнемо, да јефтиније долазимо до стамбеног простора, а не да га купујемо по знатно вишим ценама. Верујем да станове можемо завршити за пет година. За оне који чекају то је дуго, за оне који треба да ураде овај обимни посао можда кратко, али сам сигуран да је то изводљиво. А ако бисмо уз све то могли да улазимо и у кредитне аранжмане, онда заиста не видим зашто би тај рок од пет година био нереалан. ■

Раденко МУТАВЦИЋ
Снимио Даримир БАНДА

цију директора Фонда долази са места наставника на Мегатренд универзитету, али “не жели да остави ни своје студенте”.

Ожењен је и има четворо деце. Настарија кћерка управо је магистрала генетику на Медицинском факултету, средња има још три испита па да постане лекар, најмлађа кћерка је одлична ученица седмог разреда основне школе, а син има исти успех у трећем разреду.